

offentlig sektor til at løse en række opgaver, som f.eks. kan give mere frihed i vores samfund. Det gør det nemlig, når vi har et godt uddannelses-system, hvor der er fri, lige og gratis adgang, fordi det giver alle mulighed for at realisere deres mål i tilværelsen. Det er ikke pengepungens størrelse, der afgør, om man kan udnytte sine evner. Det er netop viljen, der afgør det, og sådan skal det være.

Kl. 21.40

Når vi i fællesskab organiserer børnepasning, er det med til at give børnefamilierne mere frihed; det giver mere fleksibilitet og dermed bedre konkurrenceevne i samfundet i det hele taget, og derfor er det en god ting. Når vi i fællesskab organiserer vores ældreomsorg, er det både med til at give de ældre mere værdighed og de yngre familier mere frihed end et gammeldags system, hvor familierne selv skulle påtage sig opgaven.

Med en fornuftig indretning af de offentlige systemer, den offentlige sektor, kan den offentlige sektor altså bidrage til en god konkurrenceevne i vores samfund, også ved at investere i vores infrastruktur, så folk ikke skal spille deres tid på vejene eller i togene. Her skal tingene selvfølgelig fungere, og derfor er der i de senere år sat kraftigt ind på forbedringer på de områder. Når det offentlige investerer ekstra penge i forskning, er det også med til at forbedre det danske samfunds konkurrenceevne – blot for at nævne nogle eksempler.

På alle disse områder har regeringen sat ind for at højne kvaliteten, for at øge indsatsen og for at forbedre uddannelserne. Vi har gjort en betydelig indsats for at forbedre situationen for børnefamilierne ved at sænke takster og ved at afsætte penge til bedre kvalitet. Vi har afsat flere penge til bedre ældreomsorg, og vi investerer nu milliarder af kroner i at få infrastrukturen i vores samfund til at fungere bedre. Vi investerer også milliarder af kroner i mere forskning i vores samfund. Vi ønsker en offentlig sektor, hvor kvaliteten er i orden, og det er grunden til, at regeringen har lanceret en kvalitetsreform, som vil blive de næste års store politiske projekt.

Så vil jeg gerne understrege, at der ikke er nogen modsætning mellem hverken skattestop eller skattelettelse og dette at sikre ordentlig kvalitet i vores velfærdssamfund, og det har vi også vist. Der har været et skattestop, lige siden vi trådte til som regering, og indtægterne til de offentlige kasser er vokset, overskuddet er vokset, og der er blevet flere penge, selv om vi har haft

et skattestop, og selv om vi har gennemført skattelettelse.

Det er ikke et skattestop, der afgør, hvor mange penge der er til offentligt forbrug. Det, der afgør, hvor mange penge der er til offentligt forbrug, er, hvad der er plads til i samfundskonkurrencen, når ressourcerne skal fordeles ordentligt mellem offentlig sektor og privat sektor. Det er det, der afgør det.

Det, vi også har vist i de 5 år, vi har haft regeringsansvar, er, at der ikke er nogen modsætning mellem at føre en skattepolitik, hvor befolkningen er beskyttet mod evige skattestigninger, og at sikre, at der er stadig flere penge til velfærd. Det offentlige forbrug er nemlig steget med 31 mia. kr., siden vi trådte til som regering, samtidig med at vi har haft skattestop og gennemført skattelettelse.

Så er der nogle, der siger: Ja, ja, det er meget godt, men se nu, hvor godt det går i privatøkonomien. Kunne den offentlige sektor dog ikke få lov at følge lidt med? Hvis vi kigger lidt på, hvordan det faktisk er gået siden 2001, kan jeg fortælle Folketinget, at det er gået sådan, at det, som det offentlige bruger på lønninger til offentligt ansatte, på at købe varer og på at købe tjenester – altså alt det, man kalder offentligt forbrug – har holdt sig på en nogenlunde uændret andel af landets samlede produktion, altså bruttonationalproduktet. Sådan er det.

Det offentlige forbrug udgør omkring en fjerdedel af bruttonationalproduktet, og sådan har det været lige siden 2001. Der kommer andre offentlige udgifter oveni, altså overførsler og renter osv., men selve det, vi bruger til offentligt forbrug i form af lønninger, indkøb af varer, tjenester og andre ting – det, der skal få den offentlige sektor til at køre i det daglige – har holdt sig på en nogenlunde uændret andel af landets produktion. Med andre ord: Den offentlige sektor har fået sin andel af den økonomiske vækst, der har været i samfundet.

Kl. 21.45

Det fører mig så frem til nogle afrundende politiske betragtninger oven på den debat, vi har haft i dag, og som jeg synes har været en rigtig god debat. Det står jo klart – også efter debatten i dag – at det, vi har set her de seneste dage, i meget høj grad har været en politisk kamp, som er vendt mod regeringen. Jeg vil gerne understrege, at jeg har fuld respekt for, at forældre bruger deres demokratiske ret til at demonstrere, og jeg forstår også godt, at mange er optaget af, hvordan deres børn har det i daginstitution-